

Sitä lehteä en unohda koskaan

Päähenkilö lyö itseään, vai ketä? Well?

P.A.Manninen

Keskinkertaisuuden saaminen julkisuuteen ei koskaan ole vaikeaa. Suurin osa maailmassa julkaistavasta kulttuurituotannosta on keskinkertaista aivan tahallaan. Se ei herätä liian suuria tunteita - eikä vastustusta.

Hyvyys ja huonous taas... Se onkin aivan eri juttu. Kummankin eteen kasataan taatusti esteitä. Hyviä sarjakuvia, esimerkiksi, sentään pystyvät muuttamaan eteenpäin. Todella suuri huonous sen sijaan uhkaa jäädä aina jalkoihin. Toki kammottavaa

töhnää rakastetaan, mutta silloin sen on pakko olla vanhaa kammottavaa töhnää. Omana aikanaan todellinen huonous ei helposti voi löytää puolustajia itselleen.

Olen yrittänyt kaivella esiin nykypäiväistä huonoa sarjakuvaa, mutta yleensä aivan täydeltä tuubalta näyttävistä julkaisuista löytyy joitakin ihan kivasti toteutettuja juttuja. Aloin olla jo hiukan epätoivoinen, kunnes hra Palonen (jolta olen ennenkin saanut sangen erikoisia lehtiä) antoi minulle vuonna 2006 julkaisun Night Warrior Special numero ykköksen, joka myös oli ”ensipainos”, kuten kansi toitotti. Julkaisun takana oli Raging Psycho Comics, ja Night Warrior

-sarjakuvia oli jo ehditty julkistaa netissä yli 20 tarinan verran ennen tätä peridebyyttiä.

Lehti on brittituotantoa, joskin asia on pidetty aika hyvin pimennossa. Kenties tekijät haluavat tällä tavalla lyödä itsensä läpi Amerikan sarjakuvamarkkinoilla? Toisaalta tarinat tapahtuvat enimmäkseen Yhdistyneiden Kuningaskuntien kuvitteellisessa Metro Cityssä, mutta kuinka moni amerikkalaisfani tietänee, missä mokoma UK voisi olla?

Night Warrior special numero 1 on huono lehti, jopa niin huono, että ensin epäilin sen olevan raakaa pilaa lukijakunnan kustannuksella. Useamman luku-

kerran jälkeen päädyin kuitenkin siihen tulokseen, että tekijät kuvittelivat saaneensa aikaan jotakin ylitsekäymättömän coolia. Se tietysti on tärkeä edellytys aivan kammottavan ryönän tuottamiselle.

Sun on oltava viilee

Lehdessä on kaksi Night Warrior -tarinaa. Se jälkimmäinen (ja lyhyempi) on vain normaali puolifantastinen voima-fantasia. Sen tekijät Tom Waltz (teksti) ja Casey Maloney (kuvat) ovat saaneet aikaan keskinkertaisuutta, joka ei ole kovinkaan kiinnostava lopputulos.

Suurimman osan lehdestä täyttää kertomus Flame and Fury, tekijöinä Paul Burke (teksti) ja Steve Bentley (kuvat). Molemmat herrat vielä esitellään lehden takaosassa. Kummatkin ovat kotoisin UK:sta. Burke on valmistunut (jostakin nimeltä mainitsemaattomasta laitoksesta), jossa opiskeli elokuvaa ja kirjallisuutta. Bentley taas on valmistunut taidekoulusta ja haluaisi lyödä itsensä läpi sarjakuvapiirtäjänä.

Voi hyvänen aika.

Mitä ikinä tekijöiden opinahjoissa onkaan sitten opetettu, epäilen herrojen lähinnä lintsanneen, niin kädetöntä ja jalatonta on puuha sekä tekstin että kuvituksen osalta.

Päähenkilä Jeff Winters on hiukan moniongelmainen. Hän on kärsinyt unetomuudesta lapsuudesta asti, koska näki siskonsa palavan kuoliaaksi. Wintersin isä on vankilassa syyllisten lahtaamisesta ja äiti lähti kävelemään muuten vaan. Jeff kuluttaa aikaansa hakkaamalla Metro Cityn rikollisia suojellakseen köyhiä. Hänestä on nimittäin tullut oman potkimis- ja lyömiskoulunsa opettaja, koska hän lyö ja potkii todella hyvin. Lehdistö kutsuu häntä Night Warrioriksi.

Pariisilaistunnelmaa suorastaan tihkuva ruutu.

Tarinan alussa Jeffillä on vielä tavalistakin vaikeampaa, sillä hän on jostakin syystä Ranskassa ja tuntee olonsa vieraantuneeksi. Mieltään keventääkseen hän hakkaa jengillisen roistoja.

Sitten hän törmää huumattuna kävelevään itämaiseen tyttöön, joka aikaisemmin on yrittänyt tappaa hänet. Tyttö onkin pahojen pariisilaisten konnien kynsissä, joten Jeff menee ja hakkaa kaikki ja pelastaa tytön. Käy ilmi, että alkujaan tyttö oli japanilaisen ”Yön varjon lapset” -ryhmän kouluttama salamurhaja. ”Suurlähettiläänä” tunnettu pääpahis sitten tapatti koko lahkon ja sai näin tytön valtaansa, tai jotain.

Nyt tyttö haluaa kostaa Suurlähettiläälle, joka sattuuikin olemaan Ranskassa. Pariskunta murtautuu pahiksen palatsiin, mutta se on niin täynnä konnia, ettei kaikkia ehdi ampua tai edes rusikoida. Tyttö tönää Night Warriorin ulos ikkunasta. Jotakin tarttuu hänen käteensä. Alhaalla hän tunnistaa sen käsikranaatin sokaksi. Hän huutaa ”EIIIII”. Kartanon yläkerta räjähtää. Jeff maleksii surullisena Pariisissa ja palaa siten kanaalin yli ilmeisestikin hakkaamaan lisää roistoja.

Kertomus olisi jo itsessään pönttö rakentuessaan vain ja ainoastaan uskottomille yhteensattumille, mutta piirrostyö vielä korostaa kokonaisuuden typeryyttä useillakin tavoilla.

Kaikille turpiin, myös itselle

Steve Bentley piirtää kaikki mieshahmonsia enemmän tai vähemmän samanlaisiksi, mutta saa silti yksittäisten hahmojen kasvot muuttumaan mittasuhteiltaan erilaisiksi siirtyessään ruudusta toiseen. Niinpä taistelukohtauksissa ei missään vaiheessa varsinaisesti ole selvää, kuka tekee mitä ja kenelle.

Ensimmäisessä tappelussa päähenkilö näyttäisi antavan turpiin itselleen. Se olisikin siinä mielessä loogista, ettei kestäkään muusta kuitenkaan ole hänelle vastusta. Mutta nenän poskelleen saaja lienee silti roisto, joka on vain täsmälleen päähenkilön näköinen, kampausta myöten.

Piirtäjä ei jaksa piirtää ruutuihinsa yksityiskohtia. Mikään ei synnytä illuusiota Pariisissa olost, sillä vähäiset kaupunkimaiseman vilahdukset voisivat olla peräisin mistä vain. Kun lopussa sitten haahuillaan pari ruutua Pariisin puistoissa, pilkahtaa taustalta lapsellisimman näköinen Eiffel-torni, jonka kuunaan olen nähnyt aikuisen piirtämässä sarjakuvassa. Bentley on myös kyvytön piirtämään vaatteita ihmisten päälle. Kaikki hänen hahmonsia näyttävät kietoutuneen kotifolioon.

Lehden kannessa Night Warrioria katsellaan hänen hakkaamansa roiston suusta. Hampaat on lyöty säröille ja vinoon. Kokonaisuus olisi cool ellei keskellä patsastelevaa päähenkilöä olisi sommiteltu sellaiseen kohtaan, että yksi putoava veripisara ohittaa hänen jalkovälinsä. Se saa kuvan näyttämään siltä, että Night Warrior pystyy puudottamaan pallinsa kuin lentopommit.

Aasialaisen tytön nimi muuten on... ASIA! Ha ha ha...

